

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของนิคมอุตสาหกรรม

ในช่วงเวลาสงครามโลกครั้งที่ 1 อุตสาหกรรมของประเทศไทยอยู่ในลักษณะที่มีขอบเขตจำกัดมาก กิจกรรมอุตสาหกรรมที่สำคัญ ๆ ในระยะนั้นได้แก่ โรงสีข้าว โรงเลื่อยไม้แปรรูป โรงงานผลิตเครื่องปั้นดินเผา กิจกรรมทอผ้าพื้นเมืองต่าง ๆ และอุตสาหกรรมครัวเรือนบางประเภท ในระยะต่อมาจึงเริ่มมีโรงงานขนาดใหญ่เกิดขึ้น เช่น โรงงานผลิตปูนซีเมนต์ โรงงานผลิตเบียร์ โรงงานผลิตยาสูบ ฯลฯ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ส่วนสำคัญของอุตสาหกรรมในระบบเศรษฐกิจของชาติถือว่ามีน้อยมาก

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 การค้าระหว่างประเทศได้รับผลกระทบกระเทือนอย่างหนัก รัฐบาลจำเป็นต้องรีบสร้างอุตสาหกรรมบางประเภทขึ้น เพื่อผลิตสินค้าสนองความต้องการในเวลานั้น ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้อุตสาหกรรมในประเทศไทยเริ่มขยายตัวอย่างรวดเร็ว นับแต่นั้นมา

รัฐบาลไทยได้พิจารณาเห็นว่า การลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เมื่อรัฐบาลเริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2504 ได้พยายามหาทางส่งเสริมให้เอกชนทั้งภายในประเทศ และจากต่างประเทศมาลงทุนมากขึ้น โดยใช้การให้หลักประกันและสิทธิ

ฝ่ายศึกษาและวิเคราะห์, "สถานการณ์อุตสาหกรรมไทย", บันทึกเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 9 (กุมภาพันธ์ 2519) : 1

พิเศษต่าง ๆ หลายประการ เป็น เครื่องมือชักจูงในการลงทุน เพราะรัฐบาล เล็ง เห็นว่า การลงทุนจะช่วยให้ประชาชนมีงานทำเพิ่มขึ้น เป็นการเพิ่มพูนรายได้ ผลผลิต และยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้น

การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะสำเร็จตามวัตถุประสงค์ใดนั้นจำต้องอาศัยความเจริญทาง เศรษฐกรรมและอุตสาหกรรมเป็นสิ่งประกอบกัน แต่การ เศรษฐกรรม ในประเทศที่ค่อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนาทาง เศรษฐกิจ มักจะประสบปัญหาผลผลิตไม่แน่นอน เพราะจำต้องพึ่งพาอาศัยสถานการณ์ตามฤดูกาล และสภาพดินฟ้าอากาศ เป็นปัจจัยสำคัญ ดังนั้นแทบทุกประเทศจึงพยายามที่จะเร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อทดแทนและก้าวทันการ เศรษฐกรรม และเป็นแหล่งรองรับวัตถุดิบจากสาขา เศรษฐกรรม

ประเทศไทยได้ดำเนินนโยบาย เร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรม นับตั้งแต่ได้ตราพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเป็นต้นมา มีอุตสาหกรรมใหม่ ๆ เกิดขึ้นหลายประเภท อุตสาหกรรมที่ตั้งขึ้นใหม่นั้นกระจุกกระจายกันอยู่ ไม่รวม เป็นหลักแหล่งที่แน่นอน ก่อให้เกิดปัญหาทั้งคานาประกอบอุตสาหกรรมและสังคม ทางคานาประกอบอุตสาหกรรมนั้น ได้แก่ ราคาที่ดินในการจัดตั้งโรงงานนั้นสูง ทำให้เป็นอุปสรรคแก่การชักจูงให้ผู้มาลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม เพราะทำให้มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนขึ้นตอนอยู่ในระดับสูง ส่วนทางคานาสังคมนั้น จะเห็นได้ว่ากิจการอุตสาหกรรมบางประเภทตั้งอยู่ในย่านที่มีประชากรอาศัยอย่างหนาแน่น อุตสาหกรรมประเภทดังกล่าวนี้ว่าเสียบที่รองรับภัยทั้ง มีควันและเสียงอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพและอนามัยต่อสังคม ทำให้สังคมเกิดความเดือดร้อน ขาดความสงบสุขเหมือนแต่ก่อน

อรุณี ธรรมโน, ความร้าวไปทางการคลัง, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิช, 2518) หน้า 58 - 62

ในระยะแรกของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระหว่าง พ.ศ. 2504-2509 ประเทศไทยมีการขยายตัวทาง เศรษฐกิจในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 7.2 ต่อปี ซึ่งนับว่าสูงมาก เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แต่ในวาระที่สองของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระหว่าง พ.ศ. 2510 - 2514 ปรากฏว่า ผลผลิตทางการเกษตรลดต่ำลง เนื่องจากภาวะดินฟ้าอากาศไม่อำนวย การส่งออกของสินค้าการเกษตรไม่มีการขยายตัวรวมทั้งราคาในตลาดโลกก็ตกต่ำลงด้วย ดังนั้นเป้าหมายของการพัฒนา เศรษฐกิจที่ตั้งไว้ในอัตราร้อยละ 8.5 ต่อปี จึงไม่ประสบผลสำเร็จในวาระที่สองของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม อย่างไรก็ตาม อัตราการขยายตัวของผลผลิตทางอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 เป็นต้นมา ได้มีอัตราการเพิ่มขึ้นที่สม่ำเสมอ และสูงกว่าอัตราการเพิ่มของรายได้ประชาชาติ

ด้วยเหตุที่ประเทศไทย เป็นประเทศล้าหลัง ผลผลิตและรายได้ของประชาชนส่วนใหญ่มาจากการเกษตรกรรม การพัฒนา เศรษฐกิจจะได้รับผลสำเร็จขึ้นอยู่กับการพัฒนาทางด้านการเกษตร ด้วยความช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบมาจากการเกษตรและแรธาตุต่าง ๆ ที่มีอยู่ในประเทศ การเพิ่มผลผลิตของสินค้าในขณะนี้ยังต้องซื้อ เครื่องจักรมาจากต่างประเทศ การพัฒนาทางอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาทางเกษตรกรรม จำเป็นที่จะต้องมีแผนนโยบายครอบคลุมสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน ซึ่งได้แก่ การพัฒนาแหล่งที่มาของพลังงาน การปรับปรุงและเพิ่มระบบถนน การคมนาคมและการบริการสาธารณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันอุตสาหกรรมจะต้องมีแผนพัฒนาพลังงานที่รวมถึงการพัฒนาพลังงานอย่าง เอนกประสงค์ แผนการหาเงินทุนมาขยายอุตสาหกรรมและการก่อสร้าง แผนการใช้พลังงานที่มีประสิทธิภาพ และการปรับปรุงการบริหารงาน เพื่อส่งเสริมการลงทุนของเอกชน

ในเขตนครหลวงที่มีประชากรอย่างหนาแน่น มีสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ต่าง ๆ ในการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งได้แก่ การติดขัดทางจราจร ภัยอันตรายและสิ่งรบกวนต่าง ๆ ที่เกิดจากที่พักอาศัยและโรงงานอุตสาหกรรมรวมทั้งกันอยู่อย่างไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

นโยบายของการพัฒนาทางอุตสาหกรรมควรจะสอดคล้องและควบคู่ไปกับการพัฒนาในด้าน
การขยายตัวของชุมชน ซึ่งได้แก่ การกระจายอย่างมีระเบียบของโรงงานอุตสาหกรรม
ต่าง ๆ และการจัดระเบียบของบริเวณที่พักอาศัย ซึ่งในการนี้ การพัฒนานิคมอุตสาหกรรม
จะเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในแนวนโยบายดังกล่าว

- สาเหตุที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย ดังนี้คือ
1. ความต้องการ เนื้อที่ เพื่อทำการอุตสาหกรรมได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
  2. ความขาดแคลนเนื้อที่สำหรับการอุตสาหกรรมในเมืองใหญ่ต่าง ๆ
  3. การศึกษาทางด้านถาวร และการคมนาคมในเมืองใหญ่
  4. โรงงานอุตสาหกรรมมีขนาดใหญ่เพิ่มขึ้น
  5. ความต้องการบริเวณที่จอดรถเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
  6. ความต้องการ เนื้อที่ เพื่อการจัดสรรบริเวณอุตสาหกรรมให้สะดวกสบายและ
สวยงาม เช่น การปลูกต้นไม้

การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมนี้ เป็นวิธีอย่างหนึ่งของการพัฒนาภาค กล่าวคือ การ
พัฒนานิคมอุตสาหกรรมนี้ ส่วนใหญ่เขาไปจัดทำในพื้นที่ลุ่มพัฒนา โดยวิธีการสร้างบรรยากาศ
และสถานการณต่าง ๆ ที่จะดึงดูดให้มีการลงทุน จะเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่พื้นที่นั้น ๆ
ซึ่งได้แก่ รายได้ของประชากรเพิ่มขึ้นจากการมีงานทำ รายได้จากภาษีอากรจากทรัพย์สิน
สินและรายได้ของผูลงทุน รายได้จากการลงทุนในการก่อสร้าง การเพิ่มจำนวนและ
กำลังซื้อ นอกจากนี้ ผลที่จะได้รับจากนิคมอุตสาหกรรมคือ การให้ที่ดินเพิ่มขึ้นอย่างมีระเบียบ
เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ การปรับปรุงแหล่งชุมชนและสิ่งแวดล้อมของชุมชน
นั้น

ในปัจจุบันนี้ เป็นที่ยอมรับกันว่า การบริหารธุรกิจจะต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบ
ต่อสังคม เป็นประการสำคัญ นิคมอุตสาหกรรมจึงนับว่า เป็นนโยบายและมาตรการที่

อาจารย์ สุพบุฏก , "การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย , "วารสาร
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 3 (กันยายน - ตุลาคม 2521) : 15.

สำคัญ เพราะมีส่วนที่สอดคล้องต่อความรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม ควรที่จะได้รับการพิจารณาให้ความสนใจเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะความสำคัญที่เกิดขึ้นจากนิคมอุตสาหกรรม จะแยกไต่กันต่อไปนี้¹

๑. สังกศตพฒนชวตศนคชว

1. ความสำคัญของนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

1.1 ขจัดปัญหาที่ค้างโรงงาน โดยที่นิคมอุตสาหกรรมได้จัดสรรที่ดินที่ไต่พัฒนาแล้ว ในแหล่งที่เหมาะสมพร้อมด้วยสิ่งสาธารณูปโภคที่จำเป็นแกกิจการอุตสาหกรรมในราคาถูก

1.2 ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการอยู่ร่วมกันของอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ อย่าง เป็นสัดส่วน ในด้านวัตถุดิบ ปัจจัยการผลิต ขบวนการผลิต และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ซึ่ง เป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิต

1.3 เป็นแหล่งวิทยาการผลผลิตที่ทันสมัย เป็นตัวอย่างในการปรับปรุง เสริมสร้างประสิทธิภาพ และเพิ่มผลผลิตในการประกอบอุตสาหกรรมในทุกระดับ นับตั้งแต่ระดับแรงงาน

1.4 กิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมีสิทธิและผลประโยชน์พิเศษ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

1.5 ช่วยกระตุ้นและจูงใจให้มีการเร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรมยิ่งขึ้น

1.6 แสดงถึง เจตน์เจานางของรัฐบาลที่มีต่อนโยบายพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมและเสริมสร้างบรรยากาศในการลงทุน

2. ความสำคัญของนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อการพัฒนาคน

2.1 ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมกระจายออกไปสู่ภูมิภาค ช่วยลดการอพยพ

¹จารย์ วชิราภย์, "นิคมอุตสาหกรรม," วารสารการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 3 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2521) : 9 - 11.

ของประชาชนที่จะเข้ามาสู่เขตอุตสาหกรรมหนาแน่นในนคร รวมทั้งส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมใน เขตที่ยังไม่มีความเจริญในส่วนอื่นของนคร

2.2 เป็นแหล่งสำหรับอุตสาหกรรมใหม่ และเพื่อรองรับการขยายโรงงานและการขยายโรงงานให้รวมกัน เป็นสัดส่วนใน เขตนคร และบริเวณใกล้เคียง

2.3 ส่งเสริมการให้ที่ดินในนครใหม่ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 เพิ่มประโยชน์ทาง เศรษฐกิจในการจัดสรร บริการ และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในนคร

2.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการรณรงค์ปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมใน เขตนคร

2.6 ช่วยลดปัญหาการจราจรติดขัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาเร่งด่วน

3. ความสำคัญของนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 ส่งเสริมการจัดตั้งกิจการอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

3.2 เป็นแหล่งขยายความเจริญ เต็มโตในระดับท้องถิ่น

3.3 เป็นชุมชนใหม่ที่ได้รับการวางแผนอย่างรอบคอบและกว้างขวาง

3.4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายทุกฝั่บ แรงงาน และที่ดิน ในแต่ละท้องถิ่น

3.5 เร่งรัดส่งเสริมการยกระดับสภาพการครองชีพของประชากรในท้องถิ่น

3.6 กระจายบริการของรัฐสู่ภูมิภาค

4. ส่งเสริมอนุรักษ์สภาวะแวดล้อม

4.1 ผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีมาตรการควบคุมป้องกันอย่างรัดกุมเกี่ยวกับมลภาวะ เช่น น้ำเสีย เสียง ฝุ่น กลิ่น ควัน ความสั่นสะเทือน ขยะและของเสียจากการผลิต เป็นต้น เพื่อที่จะอนุรักษ์คุณภาพของน้ำ อากาศ ดิน ทั้งในนิคมอุตสาหกรรมและบริเวณใกล้เคียง ให้อยู่ในระดับมาตรฐาน

4.2 นิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่งให้มีการจัดสรรการใช้ที่ดิน เพื่อที่จะยัง

ประโยชน์แก่คุณภาพชีวิตมากที่สุด มีสถานสหนาการ สวนสาธารณะ ที่ว่าง วัด ธนาคาร และโรงพยาบาล มีการป้องกันอันตรายจากอุทกภัย สार เป็นพิเศษต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง
พร้อมมูล

4.3 โครงการนิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่ง มีจุดมุ่งหมายที่จะจัดทำเป็นรูป
ชุมชนใหม่ ซึ่งพร้อมด้วยสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีพ
อย่างสมบูรณ์แบบ โดยมีการวางแผนอย่างรอบคอบและกว้างขวาง ซึ่งมีส่วนช่วยในการ
บรรเทาปัญหาผลกระทบในนครใหญ่ และป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นการส่งเสริม
เสริมสุขภาพกายและจิตใจของประชาชนทั่วไปให้ดีขึ้น

5. ความสำคัญของนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อการพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคม

5.1 เพิ่มการจ้างงานทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ อันเป็นผลให้ระดับ
การครองชีพสูงขึ้น บรรเทาปัญหาอาชญากรรม และปัญหาสังคมต่าง ๆ อันสืบเนื่องมาจาก
การว่างงาน

5.2 ส่งเสริมการไหลทะลักการรวมชาติทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ
ให้มากขึ้น และมีประสิทธิภาพสูง

5.3 ผลผลิตมวลรวมประชาชาติสูงขึ้นจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าเพิ่มในระ
บบเศรษฐกิจ

5.4 ส่งเสริมการกระจายรายได้ โดยช่วยลดความแตกต่างของรายได้
ของประชาชนในภูมิภาคและบริเวณต่าง ๆ

5.5 เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทาง เศรษฐกิจ และ เสริมสร้าง เสถียร
ภาพทาง เศรษฐกิจ ลดภาวะการเสียดัน เกิดจากความไม่แน่นอนของ เศรษฐกิจ ซึ่งมีพื้น
ฐานหลักทาง เกษตร

5.6 เป็นการเตรียมรับจำนวนประชากรที่เข้าเป็นกำลังแรงงาน อันสืบ
เนื่องจากราคาการเพิ่มของประชากรที่สูงมาก ในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา

5.7 เป็นผลในที่สุดคือ เสถียรภาพความมั่นคงของชาติ

ด้วยความสำคัญดังกล่าว การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้น

ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 โดยมีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนานิคมอุตสาหกรรมทั่วไป และเขตอุตสาหกรรมส่งออก ส่งเสริมการไหลเวียนแรงงานภายในประเทศ ชะลุปัญหาเรื่องน้ำเสีย เสียง ฝุ่นละออง กลิ่นและควันอัน เป็นพิษและ เพื่อสามารถให้บริการทางต่าง ๆ ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรม โดยยังคงมีประสิทธิภาพ

ในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขึ้นตามประกาศคณะปฏิวัติดังกล่าว ได้มีการโอนนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นที่จำนวน 683 ไร่ 1 งาน 60 ตารางวา ถนนสุขุมวิท (2) บริเวณ เขตบางกะปิ และ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งการนิคมอุตสาหกรรม ๆ ก็ได้เร่งรัดพัฒนานิคมอุตสาหกรรมบางชั้น จนกระทั่งบัดนี้ ได้มีโรงงานอุตสาหกรรมเข้าอยู่ เต็มตามโครงการแล้วจำนวน 52 โรงงาน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

นิคมอุตสาหกรรมบางชั้น เป็นนิคมอุตสาหกรรมแห่งแรกที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยจึงสมควรที่จะทำการศึกษาถึงการจัดการของนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ว่า มีข้อขัดข้องประการใดโดยพิจารณาถึง

1. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น
2. ประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
3. ศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

นอกจาก เป็นวิทยานิพนธ์ประกอบการศึกษาตามหลักสูตรแล้ว คาดว่าจะเกิดประโยชน์ในด้าน

1. ทำให้นิคมอุตสาหกรรมบางชั้นได้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน

ที่ผ่านมา เพื่อที่จะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

2. ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนวิธีการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงนี้ จะเป็นตัวอย่างแก่โครงการนิกมุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อช่วยให้การวางแผนเป็นไปอย่างรัดกุมยิ่งขึ้น

3. สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กับ การนิกมุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

4. สนับสนุนให้รัฐบาลและเอกชนได้ เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัดให้มีนิกมุตสาหกรรม ในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม การลงทุน การวางผังเมืองและการค้าระหว่างประเทศ

ขอบ เขตของการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง ปัญหาการจัดการนิกมุตสาหกรรมบางชั้น มุ่งศึกษาการดำเนินงานของนิกมุตสาหกรรมบางชั้นที่มีต่อผู้ประกอบการที่ตั้งโรงงานอยู่ในนิกมุตสาหกรรมแห่งนี้

ในการศึกษาถึงการดำเนินงานนั้น จะทำการศึกษาดังแต่นิกมุตสาหกรรมบางชั้น โอนความรับผิดชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มาขึ้นอยู่กับการนิกมุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เมื่อ เดือนตุลาคม พ.ศ. 2516 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันนี้

วิธีการศึกษา

วิธีดำเนินการค้นคว้าและวิจัยในวิทยานิพนธ์นี้ ได้ใช้วิธีการค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงานของนิกมุตสาหกรรมบางชั้น โดยมีที่มาของข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

1.1 จากการสัมภาษณ์พนักงานระดับผู้บริหารการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น จำนวน 7 คน และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมระดับผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น จำนวน 15 คน

1.2 จากการสังเกตการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่นิคมอุตสาหกรรมบางชั้น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น และสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้

1.3 จากการออกแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารของโรงงานทั้งหมดในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 รัฐบาลแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.1

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

2.1 จากพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 และประกาศคณะปฏิวัติที่เกี่ยวกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประกาศของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ตลอดจนกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2 จากหนังสือ ข่าวสาร และบทความ ที่เกี่ยวข้องกับนิคมอุตสาหกรรม

2.3 สถิติและข้อมูล ที่บันทึกโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น

การเสนอเรื่อง

แนวการดำเนินเรื่องแบ่งเป็น ๕ บท คือ

บทที่ 1 กล่าวถึงความสำคัญของนิคมอุตสาหกรรมโดยทั่วไป วัตถุประสงค์ของการศึกษา ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขอบเขตของการศึกษา และวิธีการศึกษา

บทที่ 2 เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปของนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งจะกล่าวถึงความหมายของนิคมอุตสาหกรรม ประวัติความเป็นมาของนิคมอุตสาหกรรม ความเป็นมาของนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ระบบการบริหารงาน การจัดส่วนงาน การควบคุม และชมรมอุตสาหกรรมบางชั้น

บทที่ 3 เกี่ยวกับนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น ซึ่งจะกล่าวถึง ลักษณะทั่วไป วัตถุประสงค์ สิทธิประโยชน์ การแบ่งการใช้พื้นที่ หลักเกณฑ์การให้เช่าและการขายที่ดิน สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ และการจัดแบ่งสวนงาน

บทที่ 4 เกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลการศึกษาและปัญหา ซึ่งจะกล่าวถึง ขอบเขตทั่วไปของโรงงานที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น การใช้ที่ดิน สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก การบริการ และความคิดเห็นต่าง ๆ

บทที่ 5 เกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาและขอเสนอแนะ ซึ่งเกี่ยวกับปัญหาทางด้านวัตถุประสงค์ สิทธิประโยชน์ การใช้ที่ดิน สาธารณูปโภคและการบริการต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมภายใน ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และขอเสนอแนะ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย